

פרוטוקול מס' 11/7

מישיבת ועדת הכלכלה

ציון צ"י"ט בטבת תשי"ט - 30.12.58

בעת 11.15

נוכחים:

- נ. אבניאל - היו"ד
- י. אלון
- מ. אולמרט
- מ. אונא
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- ש. בז'רנו
- ז. ניצני
- ג. שוקן
- ש. שורש
- א. תלמי

מזמנים:

- מר גוטגלט
- ד"ר פישלר
- מר הנגבי
- מר ברנר

סג"ר:

מר פלקסר

סדר היום:

חוק המועצה לגידול איגוזי אדמה
ושיווקם, סעיפים 17, 21 ו-22.

=====

היו"ר ב. אבניאל:

בשבוע שעבר הוחלט להביא בפניכם עוד פעם את סעיף 17 לפי הנוסח החדש. למעשה, דנו כבר על הסעיף הזה, וביקשנו את היועץ המשפטי שיינסח לנו אותו ויביא את הניסוח הסופי לפני הוועדה.

ע. איכילוב:

כל הדברים היו מתאימים, רק פרט אחד הוכנס בניסוח שמוצע כאן, וזה פרט ה'. אני אינני מחדש, אני רק קוידר על דברי. הצעתי שלא תוקם ועדת ערר של שלושה, אלא שתהיה רשימה ומפעם לפעם ימנו מתוכה את השלושה. נימקתי גם מדוע הצעתי הצעה זאת.

היו"ר ב. אבניאל:

זה לא נתקבל ותוכל לרשום הסתייגות.

ע. איכילוב:

לענין הקבלנים המורשם, אמרתי שאינני מסכים שהכללים יקבעו על ידי המועצה, והצעתי ודרשתי שההנחייה תיקבע בחוק. הוספתי ואמרתי, אני מבדיל בין אלה שעוסקים עד היום כמנהגים בבוטנים ובין אלה שירצו לעסוק לאחר שהחוק יכנס לתוקפו. מה שנוגע לאלה שעוסקים עד היום כקבלנים מורשמים, משווקים, אמרתי, אני מקבל אותם כולם בחוק ואינני פוסל אותם. מה שנוגע להבא - בגביל זאת ונאמר: צריך להיות לא פחות מ-300 - 500 טון. כמובן שהוא יכול להיות אחד וזה יכול להיות קבוצה. והחוק צריך לומר את זה - שמתחברת יחד. דבר זה לא הובא להצבעה.

ה. אולמרט:

לסעיף 17 ב' ברצוני להביא נוסחה אחרת: "קבלן מורשה הוא משווק אשר יוכל להוכיח שיכול לשווק

ב-100 טון בוטנים".

ע. איכילוב:

אני מציע שזה יהיה חלק ראשון של סעיף א' בלבד.

היו"ר ב. אבניאל:

פה ישנה הצעה, ואם מר איכילוב יצטרף אליה היא יכולה להיות הצעה משותפת: "ובלבד שכל אלה העוסקים כיום, בכנסים באופן אוטומטי לרשימה זו, וכל מי שמשווק לא פחות מ-100 טון יוכל להכלל ברשימה זאת בלידה".

ע. איכילוב:

אני רוצה להוסיף. זה יכול להיות אחד, זה יכול להיות אחרים.

מר ברגר:

השאלה איננה רק בהסמכת קבלנים מורשים. השאלה גם בענין ביטול ההסמכה. זאת אומרת, קבלן מורשה גם אם אתה אומר שהוא נכנס באופן אוטומטי לרשימה, מוכרחה להיות למועצה האפשרות שקבלנים שמטעמים שונים לא פעלו לפי ההוראות, ולא פעלו בכיוון ההסכם שנתקבל על ידי המועצה, שתהיה אפשרות למועצה לבטל את ההסמכתם.

ש. שורש:

אני מדחיק לכת ומציע למסור את כל זה למועצה, והמועצה בעצמה תחליט אם זה יהיה 40 טון, 50 טון, 100 טון, איזה כללים לקבוע, ואל נכנס לכל הפירוט הזה. אני תומך בנוסח המוצע כאן.

ד"ר פישלר:

אני חושב שחבר-הכנסת שורש צודק. אם נגדיר את העוסקים בבוטנים, נצטרך לברר ולהפריד, מה זאת אומרת העוסקים היום. אם יעבור הכל למועצה, היא יכולה להסדיר בעצמה את כל הדברים הללו.

א. תלמי:

אני שומעת את ההצעות של חברי הכנסת המציעים כללים להסמך. אני חושבת שכל מועצה מורכבת מכל הגורמים והיא תוכל בשקט יתר, ובצדק יתר לקבוע את הכללים, יותר מאשר נראה כאן על דגה אחד. 100 טון, 300 טון, זה לא רציני. אם יש מישהו אשר הוא מוסמך לקבוע את הכללים, זאת המועצה. הם ישבו וידונו על הדברים בכובד ראש. אני מתנגדת לצורה הזאת של כן.

ש. בז'רנו:

אלה שהכנסו למועצה, יהיה המתחרים של חברי המועצה.

א. תלמי:

הכללים יקבעו גם עם היושב ראש ועם השר, ולפי הכללים האלה יסמיכו אותם.

היו"ר ב. אבניאל:

אנו יכולים להעביר את כל למועצה, פרט לשני סייגים שלי שהם: "אשר כיום משווקים לא פחות מאשר X מסויים, חייבים באופן אוטומטי להכלל, אי אפשר להוציאם."

סייג שני: אלה שבעתיד ששווקו לא פחות מכמות מסויימת, גם אותם אי אפשר להוציא.

יש הגיון בדברי חבר הכנסת בז'רנו. אלה הם קונקורנטים נביח עליה חדשה. אני חושב שאנו יכולים לקבל את זה פה אחד ללא הסתייגויות, ויש לי רושם שזה לא פוגע בשום דבר. נאשר את הנוסחה כפי שקבענו, ונוסיף: "ובלבד שכל אלה אשר משווקים כיום לא פחות מ-100 טון בכנסים באופן אוטומטי לרשימת הקבלנים המורשים, וכל אלה שישווקו להבא לא פחות מ-100 טון, יוכלו צריכים להכלל".

ש. שורש:

פה מדברים על קבלנים מורשים האוספים את היבול. אינני חושב שבשביל להיות קבלן מורשה צריכים 100 טון. מספיקים 4 או 5. וזה לא דוחק את רגלי מישהו מהמקצוע.

ס. אונא:

אני מוכן לחלק הראשון להצטרף, ולא לחלק השני. אני חושב שזה לא צודק. אנו כאן כאילו קובעים שהקבלנים המורשים זה ענין שמשתרע על X טונות. אני לא חושב שיש צורך שאנו במידה כזאת נקבע את קווי הפעולה של המועצה.

מר הנגבי: בפרט שיש ועדת עררים.

ש. בז'רנו: לפי דעתו של מר שורש מספיקים 4 - 5 קבלנים מורשים, ולפי דעתו של מר איכילוב זה ענין של מאות אלפים. זאת גישה לגמרי שונה. אם זה צריך להיות ענין של 4 - 5, או מקצוע פתוח, את זה המקור צריך להגיד. צריך להבין את הבעיה ולדעת באיזה דרכים צריכים לגשת. משרד החקלאות צריך להסביר לנו את הבעיה ולהחליט באיזה דרך צריכים ללכת.

א. תלמי: אולי נכניס היסקה האומרת: הכללים יואשרו בוועדת הכספים, הכללים יואשרו בוועדת הכלכלה. זה יהיה יחד מכובד, יותר מחושב.

ש. בז'רנו: למה משרד החקלאות לא יעבד את הכללים ויביא לנו אותם?

א. תלמי: אני חושבת שהכללים יקבעו על ידי המועצה באישור השרים ויבואו לאישור הוועדה.

ע. איכילוב: אני עומד על הצעתי ומנסחה: "אלה שעד היום שיווקו למעלה מ-10 טון, הם יוכרו כקבלנים מורשים. לאחר החוק, החדשים, אלה שלמעלה מ-100 טון, בין אם יחיד או קבוצה, יוספו כקבלנים מורשים".

ש. שורש: אני מוכן לתמוך בהצעת חברת הכנסת תלמי בתנאי שתקבל פה אחד, תוך דוח של פשרה. אם חבר הכנסת איכילוב עומד על הצעתו, אני עומד על הצעתי.

היו"ר ב. אבניאל: נראה לי שאם אנו מוסיפים את המלים של הצעת חברת הכנסת תלמי, הכללים יואשרו על ידי ועדת הכלכלה של הכנסת ויפורסמו ברשומות, יש בזה ערובה מספיקה לכל העניין.

מר הנגבי: אני מציע ועדת הכלכלה במקום השרים. הוועדה דנה, היא בין כה וכה תשמע את דעת השרים.

ה צ ע ה

הצעת ח"כ שורש - הנוסח הקיים - לא נתקבלה
הצעת ח"כ איכילוב - לא נתקבלה

ההצעה השלישית בתוספת המלים: "ועדת הכלכלה במקום השרים" - נתקבלה.

ע. איכילוב: אנכי נמנעתי מההצבעה.

הסתייגות לחבר-הכנסת איכילוב.

ע. איכילוב: אמרנו להוציא את ענין הביטול ולהכניסו לסעיף מיוחד. אנין הביטול, אין לזה קשר להסמכה, כי אפשר להסמיך מישהו ואפשר לבטל את ההסמכה.

ה ח ל ט ה

הצעת ח"כ איכילוב לענין ביטול ההסמכה - לא נתקבלה.
הסתייגות לח"כ איכילוב.
הסתייגות לח"כ ב. אזוביה.

סעיף ג'

ע. איכילוב: אני מציע להוסיף את המלים "בדואר רשום".

ה ח ל ט ה

הנוסח המופע בתוספת המלים "בדואר רשום" - נתקבל.

ס ע י פ ד

הי"ר ב. אבניאל: על סעיף זה ישנן שתי נוסחאות. אחת - הכתובה בהצעה הראשונה, והנוסחה השנייה - של ח"כ איכילוב שמסאיר את כל הדבר, הנה פרט לזה שיבחרו מתוך רשימות.

ע. איכילוב: הישוב ראש יהיה שופט שלא מתוך הרשימה. הם יקבעו מתוך רשימה על ידי השר.

מר הנגבי: השופט יקבע את המסגרת.

ע. איכילוב: אני מסכים. השר יקבע את הרשימות, והשופט מתוך הרשימות.

הי"ר ב. אבניאל: הנוסחה תהיה כדלקמן: יתר חברי הוועדה יתמנו מתוך רשימה שתאושר על ידי השרים, על ידי השופט בכל מקרה ומקרה - כלומר, השופט בכל מקרה קובע את שני היושבים אתו ביחד - ובלבד שאחד מהם יהיה עובד מדינה ואחד איש ציבור.

ב. אזניה: אינני יכול לקבל שהשופט יבחר. מה הוא יודע? מאין לשופט שיקול דעת בבחירה פרסונלית? אין לנו דבר כזה בכל החקיקה שלנו.

הי"ר ב. אבניאל: בחוק מניעת שערים וספסרות קיים בדיוק דבר כזה.

ש. שורש: אני מציע צורה אחידה, כמו בחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים.

מר הנגבי: שם ישנה ועדה והשר ממנה חליפיים לחברי הוועדה.

ב. אזניה: אני בעד הקיים.

ה ח ל ט ה

הנוסחה המוצעת / ב ת ק ב לה
הסתייגות לחבר הכנסת איכילוב.

ס ע י פ ה

א. תלמי: בשורה השלישית חסרה המלה: "לו". אני מציעה להוסיפה.

ע. איכילוב: אני מקבל את זה אבל אני רוצה להציע תוספת. במקרה של ביטול ההסמכה, תוספו של הביטול יחול רק על העונה הבאה. נניח שמישהו באמצע העונה הביא תלוני נגד קבלן מורשה, והוחלט לשלול ממנו את הרשיון. אני מקבל את השלילה של הרשיון, אבל תוקף הביטול בקבלן מורשה מתחיל רק בעונה הבאה.

הי"ר ב. אבניאל: לא יבטלו, ולא ניתן לבטל סתם את זכותו של אדם שהוא קבלן מורשה. הוועדה תבטל לפי כללים, שאתה ואני נאשר אותם. לא ניתן לבטל סתם. מדוע אתה רוצה להמשיך לתת לו את הזכות?

ה ח ל ט ה

סעיף ה' - ב ת ק ב ל.

ס ע י פ ו

ב ת ק ב ל.

הי"ר ב. אבניאל: אני מבקש את היועצים המשפטיים שלנו להביא נוסחה אחידה.

סעיף 21

ע. איכילוב:

פיסקה א' של סעיף 21. אני מקבל אותה ומסכים לכתבה וכלשונה. אשר לפיסקה ב'.

אני מציע למחוק את פיסקה ב' לחלוטין ולהוציאה מתוך החוק. הצוטא יכול להיות חמור ויכול לפגוע בעקרונות של חיי הכלכלה של המדינה. השאלה היא, אם אנן רוצים לעשות על ידי החוק פעולות שבאמת לשלול את המושג של יוזמת הפרט, יוזמת הפרט במקרה זה, זה גם התעשייה ההסתדרותית וגם תעשייה פרטית, אין הגדל.

גם בזמן שתוגש חוקת ההדרים לכנסת הרביעית, וכאשר ההצעה הובאה להתאחדות האיכרים לדיון בה, היוונו את דעתנו לשד החקלאות, התקוממתי והתקוממנו בגדה. מה בעצם יהיה? יש בית חרושת בארץ, עסיס, פדי זה, זן לכל, יכין, הם מפעלים גדולים לשימורים, לשימורי פירות הדרים והם מתחרים ביניהם גם בארץ וגם מחוץ לארץ, בטיב, באיכות. באותו הרגע שמועצת ההדרים תחליט לפי הסמכות של הסעיף הזה להקים מפעלים למוצרי לווים של ההדרים, אני בא ויוצר שיטה חדשה של כלכלה בארץ. למה להתחרות? אותו דבר אני אומר כאן.

אני מכיר בתי חרושת רבים שעוסקים במפעלים של בוטנים, גדולים וקטנים. שמן, יצהר, עץ הזית, שמנון, קטנים יש עוד עשרות. אם אני אנסח סעיף כזה שעל פי 2/3 או 3/4 יש לי ענין להתחרות עם חברת יצהר או עץ הזית ואחרים. אני צריך דוקא בחוק התחרות ביוזמה הפרטית והחופשית שהוכיחה את עצמה? אם החוק והמדע בארץ יתפתח ואפשר יהיה לעשות מבוטנים עוד עשרים וברים, כולם יעשו את זה. אם עושים את הסבון ואת התמרוקים, הכל מכל מיני קומבנציות, עם יעשו גם וברים אחרים, אני בפירוש נגד זה שמועצה שמתכנסת כדי לייצר ולשווק את ההדרים, את האגוזים או דברים אחרים, שתעסוק גם בעסק הזה של תעשייה של שירותים בשעה שהארץ מלאה עם כוחות, יושמה והתפתחות. אני מתנגד לכך. זה צוטא עקרוני מאד בחיים שלנו.

אני מציע למחוק את הפיסקה הזאת.

ב. אזניה:

אני מתפלא. הרי כל זה הוסכם עם היצרנים ועם המשווקים.

ע. איכילוב:

גם אם זה סוכם עם היצרנים והמשווקים, הכנסת צריכה למנוע את זה.

ס. אולמרט:

זה אמנם הפתיע אותי מאד. חבר הכנסת איכילוב צודק, ואני מצטרף אליו. אין לי מה להוסיף.

מ. אונא:

לדעתי צריך לחלק את הענין לשניים. שי כאן ענין של הקמת מפעלים, ויש פעולות שבתחום תפקידיה. אני בהחלט יכול לתאר שיש צורך בעבודות מחקר. וגם אם אני מתנגד להקמת מפעלים, יש צורך...

היו"ר ב. אבניאל:

סעיף א' עונה על כל מה שאתה אומר.

ס. אונא:

מסופקני. אם אני צריך בעבודות מחקר שתמשך מספר שנים, יתכן שיש צורך לעשות קרן מיוחדת שתיקבע במיוחד למטרה זו, וזה לא יכול להיות בצורה סתמית כזאת. אמנם, יכול להיות שאפשר לנסח את זה בצורה יותר שטחה. אבל אני רוצה שיובטח שפעולות כגון אלה יתאשרו. אני מסכים שהקמת מפעלים תעשייתיים, אין צורך להתנגד לזה.

ש. שורש:

אני חושב שהחלטה ב-3/4 היא ערובה שזה יהיה על דעת רוב גדול. לי אין עמדה עקרונית מתנגדת, ואתן לך שתי אפשרויות הפוכות. מפעלי אריזה ובתי מיון. יכול להיות שיש שיקול דעת על דעת 3/4 מנציגי המועצה לומר, שבמקום שישנם שני בתי אריזה ובית מיון אחד, שיהיה בית אריזה אחד ושני בתי מיון. 3/4 מחברי המועצה מחליטים על כך, יצרנים, משווקים, באישור השרים. מדוע זה פסול?

אני לא מקבל את הגישה של חבר הכנסת איכילוב שזה מוכרח להיות בידי פרטיות, כמו שזה לא יכול להיות בידי ציבוריות, אם טובת הענף מחייב את זה. יכול להיות שעל ידי מתן הדברים לידי פרטיות לא תגענה כמויות לייצוא.

אני מציע להשאיר את הדבר כמו שהוא.

זה אמור גם לגבי ה-2%.

א. תלמי: אני רוצה לחזור על הדברים שאמרת במליאה.

אני מתנגדת לזה שחוק כל שהוא יסמין את מישהו להתאים כמויות אם הן אינן מוגדרות ואומרות מה הן. אני יכולה להסמין את המועצה ברוב של $3/4$ באישור השרים לקרן עודפים. אני יודעת מה זה. אני יכולה לעשות את אותו הדבר בקרן למחקר. אני יודעת במה הדברים אמורים. קרן לעידוד הייצור. אינני יכולה להגיד באופן כללי לנכות מדמי המכר לצורכי איזון פעולות... זה ענין בלי סוף.

על כן, דברים אמורפיים כאלה שסתם קדנות, אינני מקבלים. זה צריך ללבוש צורה, צלם אדם. אם יציעו לנו שמת - אקבל זאת.

כתוב שהמועצה רשאית לנכות את ההוצאות השוטפות לשייך ולשירותים. אני מציעה גם לגידול. זה לשם הטעם הטוב.

היו"ר ב. אבניאל:

אני מציע לכולם, למחוק בסעיף ב' ולכתוב בסעיף א'... וכל פעולה אחרת שעשתה תוך מילוי תפקידי. זה כולל קדנות, מחקר, מה שהיא צריכה למלא את התפקידי שהחוק הזה מסמין אותה. אני לא מגביל אותה, אבל אינני מפרט. אינני קובע דברים לא ידועים, ואינני קובע 2%. אם המועצה תחליט שהיא צריכה להים קרן עודפים, זה מילוי תפקידיה. אם קרן למחקר - זה תפקידיה.

אני אומר: הוצאותיה למילוי תפקידיה. אני מוכן להוסיף גם ברוב של $3/4$ או רוב של $2/3$.

ד"ר פישלר:

קרן זה לא הוצאות. חבר הכנסת איכילוב הזכיר כאן דברים, אשר לפי דעתי, דוקא בבוטנים הם לא כל כך חשובים. למשל תעשיית שמן וכו'. אנו נחוק זה דוצים לקדם ענף שהוא צריך עידוד. אנו לא באים לחלק שלהם, אלא מפתחים דרכים. אם מגבילים את ידי המועצה בכל סעיף וסעיף, בזה מגבילים את האפשרות לקדם את אשר רוצים לעשות.

סעיף ב' מתכוון בראש וראשונה למחקר, לפיילוט פלבטס, למחסני מיון מיוחדים, לשיפור שיטות המיון, ולהקמת קדנות למימון ולעידוד הייצוא. בכל זה צריכים לתת את האפשרות למועצה. אם לא בנותנים לה את האפשרות הזאת, מגבילים את פעולות המועצה אך ורק להוצאות השוטפות ומוציאים מכל החוק הזה את הנשמה. הוצאות זה לא קרן. אלה הם שני דברים נפרדים.

מר ברגר:

אני רוצה לפתח כמה רעיונות שמר פישלר לא הדחיקם עד הסוף. החוק בניסוחו קובע הפרדה ברורה בין הוצאות. זה לא כולל השקעות. ההוצאות יכולות להיות שוטפות, הן יכולות להיות הוצאות לשנה הבאה, אבל אלו הן הוצאות. מה שניתן לשייך ולשירותים. לכן, בסעיף ב' אין ענין של מפעלים תעשייתיים. על זה ישנו סעיף מיוחד, סעיף 22 (2). פה מדובר על מפעלים אשר מכוונים למחקר, להכנסת מכונות חדשות, אם זה לקטיף, אם זה לאיסוף, אם זה למיון, אשר היוזמה הפרטית, או שאין בכוחה או שכולם מחליטים יחד להקים משהו דציני.

א. תלמי: זה לא כתוב.

מר ברגר:

לכן הוכנס רוב של $3/4$. בפעולה מסחרית אמרנו: להוצאות שוטפות רוב רגיל. לדבר מיוחד אמרנו: רוב מיוחד ואישור השרים וגם כך הגבלה רק ל-2%.

י. אלון: הכוונה שיש לנו ערובה של רוב מיוחס וקיימת הצמדה לענין האינטרס של הענף. אינני חושש מהמצב הכללי שיהיה פה. אצלי מתעוררת שאלה אחרת בכלל, והייתי רוצה לשמוע עליה תשובה מפי היועצים המשפטיים.

מדובר על ניכוי של 2% מדמי המכר. האם מסתבר מכך שב-2% ישארו רק היצרנים או שהעומס הזה יתחלק בצורה שווה בין כל הגורמים העוסקים בגידול איגוזי אדמה, כולל קבלני השיווק?

מר ברגר: גי' יהיה בסופו של דבר, זה יהיה היצרן.

י. אלון: זאת אומרת, שהקבלנות ועמילות בסופו של דבר על חשבון היצרן, זה ברור אם אין סובסידיה נוספת. אבל העמילות היא בתחומי אחוז קבוע פחות או יותר. אם ההוצאות האלה פוגעות באחוז של העמילות זה לא תוספת עומס על היצרן אלא היא מתחלקת בצורה מסויימת.

היו"ר ב. אבניאל: איך אתה יכול בחוק להכנס לפרטים כאלה?

ב. אזניה: בעיני, הבעיה הזאת של הקמת קרנות או אי-הקמת קרנות, היא מהותו של החוק הזה. אינני רואה למעשה מכשיר רציני לקידום המקצוע אם אין אפשרות זאת של הקמת הקרן. אני אינני מניין לשם מה כל העניין של המועצה ושל כל הסעיפים המרובים. לחוק יש גם תוכן, והטעיף הזה הוא תוכנו, שעל יסוד הייצור הקיים אפשר יהיה לקדם יצוא ולהרחיבו מעבר ליוזמה הבלתי מעוררת של אלה שיצרו כבר לפני זה.

בכלל אפשר להגיד כך: די לך ביוזמתם של היוצרים. אם די לך ביוזמתם של היוצרים, אין לך צורך בחוק. אבל אם החוק הזה נחוץ, ואני רוצה להגיד כאן פעם אחת לוועדה מה שאמרתי קודם בקריאת ביניים. שאלתי את השר בראשית החוק הזה, זה חוק של ביורוקרטיה ממלכתית או חוק של המעוניינים בדברים הללו. אמר לי השר שזה חוק של המעוניינים בדברים הללו. זה תואם בכל פרטיו עם המעוניינים בדבר. אני מצטער מאד שהשר איננו כאן ואיננו עוקב אחרי זה. הוא היה צריך בצקודה זאת להגיד את אשר אני אומר.

י. אלון: זה לא מחייב את חברי הכנסת.

ב. אזניה: השיקול העינייני מחייב. חברי הכנסת יכולים להתחלק בדיעותיהם. האינטרס הזה הוא האינטרס של היצרנים והמשווקים. הם ישבו עם נציגי הממשלה, למדו את הפרטים והציעו הצעותיהם, וזאת התוצאה.

מדוע צריך להפחיד אותי הסכום? אם אני רוצה שהיה מכשיר ליוזמה נוספת, מדוע צריך להפחיד אותי הסכום? אבל אם כל ההבטחות ישנן, 3/4 ולא יעלה על 2% ובתחום תפקידיה של המועצה, אינני יודע על מה מסתערים כאן. אינני מדבר בשם השר. השיקול שלי והשיקול של הממשלה, כבודו במקומו מונח.

בעיני לא יהיה ערך לכל העניין הזה, אם הסעיף הזה איננו.

היו"ר ב. אבניאל: אין צורך תמיד להטריח את השר. יושבים כאן נציגים די נכבדים לו והם יכולים להסביר לנו. אני לא רואה כל סיבה מדוע השר צריך להיות נוכח כאן.

ע. איכילוב: העדתו של חבר הכנסת אלון, היא העדה במקומה. כשדנו באחד הסעיפים הקודמים, היו"ר נתן הצעה שנתקבלה להוציא את המלה עמילות. זה לא אומר שאנו החלטנו שאין עמילות, אלא נאמר שעקפנו את הבעיה והשארנו את זה פתוח לשיקול המועצה.

גם לענין 2%. מה שנאמר כאן על ידי מר ברגר, שלפי החוק הזה זה נוסף על היצרן, כי אם יש עמילות 2% אז השאלה ממי? אם אין עמילות, אי אפשר לדעת על חשבוננו של מי זה יהיה.

אני מציע מהענין הזה לא להתעלם.
אני נגד 2%, אבל אם הרוב בוועדה יחליט על אחוז, אתמוך בהצעתו של חבר הכנסת אלון שזה יהיה כפוף על שני הצדדים ולא רק על צד אחד.

מר ברגר הזכיר את סעיף 22. אני לא מדבר על הסעיף הזה, אבל אומר עליו כמה מלים. סעיף 22 אומר: "המועצה מוסמכת לעשות כל פעולה לביצוע תפקידיה". זאת אומרת, שכתוב פה בפסקה א' של 21 "מילוי תפקידיה". אפשר לכלול את הכל כשנגיע לסעיף 22, ונדבר על הסעיפים עצמם. אבל היות והרישא של סעיף 22 נותן הגדרה רחבה מטר במלים: "לביצוע תפקידיה". אני מציע בסעיף 21 בגיטוח הזה שאנו רואים אותו ושהזכרתו והסמכתו לו, שיהיה כתוב: "תוך מילוי תפקידיה השוטפים". אינני רואה כל אי הבנה בין ההגדרה של מילוי תפקידיה בסעיף 21 א' לבין סעיף 22. אני רוצה את ההבהרה הברורה התחוקתית.

י. אלון: אולי תפקידיה המוגדרים?

ע. איכילוב: אני חוז להצעת היו"ר. אם תקבל הצעתי תוך מילוי תפקידיה השוטפים, אני מקבל את הנוסח של הצעת היו"ר. במידה ולא...

ס. אונא: אולי תסכים לנוסח: לכל פעולה שוטפת?

ע. איכילוב: אני מקבל זאת. ... במידה והתוספת שלי לא מתקבלת, אני לא מסכים להצעת היו"ר ואני עומד על התוספת שלי.

מ. אולמרט: אני רוצה להגיד לחבר הכנסת אזוביה שכל מה שנחוץ לקידום הענף אפשר לבצע אותו תוך מילוי תפקידיה. אבל בסעיף 22 אני רואה שזה מכוון בפירוש להקמת מפעלים תעשייתיים ומכוון לדברים שאיננו רוצה לחזור עליהם, והזכיר אותם חבר הכנסת איכילוב. לכן אני אומר, לא. אין לנו צורך בזה, זה לא יוסיף לקידום הענף ולפעמים זה יכול לגרוע. זה יביא גם לנזקים וגם לעודפים, ומישהו יצטרך לכסות את הנזקים, ונחוץ להטיל היטל של 2%.
הצעת היו"ר מתקבלת על דעתי.

בסעיף 22 נזכר אחד כך שכל חקירה וכל דבר שיקדם את הענף הזה, בכלל כל פעולה מסחרית איננה בכללת. אנו פה לא מחזיקים דוקא ב-2%. אני שמח שיושבים נציגים של היצרנים וברוב של 3/4 הם יחליטו שההוצאות תהיינה בהתאם לתקציב שהוא תוצאה של פעולות של השנה שעברה.

ב. אזוביה: אני מציע שנדון ונחליט קודם בסעיף 22. אם אני אדע מה מוגדר, אם לתוך ההגדרה יכלל מה שכלול בהצעת הממשלה, אני לא צריך את סעיף 21 ב'.

היו"ר ב. אבניאל: הדעות פה ברורות ומגובשות. נמשיך לפי הסדר הזה.

ג. שוקן: אני בדעה שיש לשנות את סעיף 21 ב', בצורה שאי אפשר יהיה לגבות אחוזים כל שהם להקמת מפעלים. אני חושב שהמועצה צריכה להיות רשאית לממן כל דבר הכרוך באיחוד הענף, בשיווק, אבל לא בתעסוקה. אני לא יודע, אני קצת מסופק שמה שנוגע לקילוף, יכול להיות שקילוף שייך ליצוא, יש יצוא של אגוזי אדמה מקולפים, והמועצה עוסקת ביצוא. יתכן שאת הדברים הללו צריכים להכניס למסגרת של התפקידים המוגדרים. אבל איגוד תעשייתי נוסף, זה לא ענין של המועצה.

אני יכול לתאר לעצמי שחלק של המגדלים יפנה למועצה ויבקש שיבכו לו אחוזים מהפירות כדי ליצור קרן שאותם מגדלים המחליטים על כך ישתמשו בה כדי להקים מפעל תעשייתי. אבל אני חושב, שגם לו ברוב של 3/4 יש הצדקה לחייב מגדלים להיות שותפים בהקמת מפעלים אשר הם לא רוצים להיות חברים בהם.

מ. אונא: אני חושב שצריכים להיות כאן שני סעיפים, כע צריך להבדיל בין הוצאות שוטפות ובין עניינים הקשורים בהקמת קרנות. ההצעה של מר איכילוב נכונה. לפי דעתי צריך למחוק את המלים: "למילוי תפקידיה ולכתוב: לכל פעולה מפעולותיה השוטפות, או משהו כזה. שיהיה ברור שלא יכולים בדלת האחורית להכניס כאן עניינים שהם מיועדים ל-2". יש צורך להגביל את הדבר ברוב מיוחד ובאחוז מיוחד.

בדצוני לומר שאני חושב ש-2% זה הרבה. אם אנו בכל זאת מסכימים לאחוז הזה, אני חושב שעשינו את המכסימום שמוותר לעשות. לי ישנן ספיקות א. מותר ללכת על כך רחוק. אבל אני כאן מוכרח לומר. אני מקווה כי 3/4 זה רוב מיוחד, הם לא יעשו בענין הזה יותר מאשר הכרחי. אבל לגופו של דבר, זה הרבה.

בסעיף ב' אני אומר. צריכים להוציא הקמת מפעלים תעשייתיים, מה שנקרא הקמת מפעלים לפי סעיף 22 (2). צריך לגסח כך שהמועצה יכולה לעשות הכל בגדר של המחקר, של עידוד הגידול ושל שיפור הטכניקה, אבל לא להגביל, ולא היא הגורם שמקים מפעלים.

א. תלמי: אני מקבלת את הרוב המיוחד. אינני מקבל את התקרה של 2%, אני מציעה שתתיקרה תהיה אחוז אחד, בפרט שבסעיף 21 א' אנו מטילים מס, ובסעיף 22 (1) יש מקח וממכר של חמרים וציוד, דברים שיהיו מונופוליסטיים ויכניסו רווחים.

אני מציעה שתי קרנות. אני מציעה למחוק את כל מה שכתוב פה, לצרכי הקמת מפעלים או קרנות למימון פעולות שבתחום תפקידיה, ובמקום זה ליצור קרנות: קרן מחקר וקרן לעידוד הגידול הויצוא.

ש. שורא: אני בדעה לאפשר לתת למועצה סמכויות יותר גדולות, עד כמה שאפשר כמובן, בגבולות המתקבלים על הדעת. ואני חושב שיש ענין לחברי הוועדה ללמוד מצטיון של מועצה הקיימת הרבה שנים ואשר רכשה צטיון לא דק בשיקולים חקלאיים אלא גם במעשה. זאת מועצת ההדורים. (קודא שני סעיפים ממצע המועצה).

היו"ר ב. אבניאל: הענין בשל להצבעה. אני מנסה לגבש הצעה אשר אולי תתקבל על דעת כולם פרט לדעתו של יחיד או שניים.

סעיף ראשון: יכולים להשאיר כמו שהוא. סעיף שני: על פי החלטה שנתקבלה ברוב של שלושה רבעים ובאישור השרים, רשאית המועצה לבכות מדמי המכר סכומים שלא יעלו על אחוז אחד מדמי המכר, לשם הקמת קרן מחקר וקרן לעידוד הגידול והיצוא. אני חושב שלזה אין מתנגדים.

ד"ר פישלר: הייתי אומר לקידום עידוד הגידול הויצוא.

היו"ר ב. אבניאל: זה לא משנה.

מ. אונא: הצעתי לשנות את הסיפא: "ולכל פעולה מפעולותיה השוטפות".

מ. אולמרט: את הדישא אני מקבל, ואני מוחק את סעיף ב' לגמרי. כל מה שמציעה חברת הכנסת תלמי, אני

נכניס לסעיף 22.

היו"ר ב. אבניאל: אתה טועה. קרנות זאת לא פעולה שוטפת.

מ. אולמרט: בסעיף 22 מכניס את ענין הקרן.

ע. איכילוב: ביחס לסעיף 21 אני תומך בהצעתו של חבר הכנסת אונא. ביחס לסעיף 21 ב' ההצעה הראשונה - למחוק את הסעיף. ההצעה השניה - ברוב דבריו של מר שוקן, שזה יכלול את המחקר אבל למחוק הקמת מפעלים. והניסוח השני - להגביל לאחוז אחד.

ה צ ב ע ה

הצעת הסעיף א' בנוסח המוצע
על ידי מר אונא - ב ת ק ב ל
הסתייגות לחבר הכנסת אולמרט.

אני עומד על הצעתי, בצירוף כמה מלים, ש' לוקת
העוסט של 2% תחול על היצרנים והמשווקים גם

י. אלון:

יחד.

ה צ ב ע ה

מי עבור סחיקת הסעיף הזה - לא נתקבל

הסתייגות לחבר הכנסת איכילוב
הסתייגות לחבר הכנסת אולמרט.

מי בעד זה שסעיף ב' ישאר בהתאם
לנוסח הכתוב - לא נתקבל.

מי בעד אחוז אחד במקום 2% - לא נתקבל

הסתייגות לחבר הכנסת איכילוב
הסתייגות לחברת הכנסת תלמי.

מי בעד זה שגשמיט את המלים "הקמת מפעלים"
בסעיף ב' - הוצעה ב ת ק ב ל ה.

הסתייגות לחבר הכנסת אזניה
הסתייגות לחבר הכנסת שורש.

ישנן שתי נוסחאות. האחת: קרנות מימון
המוגדרות לפי ל ק ר נ לעידוד הגידול
ולקידום היצוא. השניה: להשאיר את
הנוסח הכתוב.

מי בעד הצעת חבר הכנסת אונא האומרת:
אחרי השמטת המלים "הקמת מפעלים"
להשאיר את הנוסח הקיים? - לא נתקבלה.

הסתייגות לחבר הכנסת אונא.

אני מצטרף להסתייגות.

ע. איכילוב:

מי בעד הצעת חבר הכנסת אלון האומרת:
ובלבד שהניכויים הללו יחולו גם על
המשווקים וגם על המגדלים - ב ת ק ב ל ה.

ס ע י פ 22

אני אינני נגד זה. אולם אני נגד סעיף (1),
שהמשווקים יהיו חייבים לקנות את הצירוף הזה
דוקא על ידי המועצה. אני רוצה בענין זה בהירות מוחלטת, ואני רוצה
שהבהירות הזאת תהיה כתובה.

ע. איכילוב:

אני מוכן לכך שהמועצה מוסמכת... אך זכותם
של המייצרים והמשווקים לנכוש מכל מקום שימצאו לנכון.

אני מציע, המועצה מוסמכת לשם מילוי תפקידיה לעשות כל פעולה, ורק אחד כך אני מפרט.

מ. אולמרט:

אני בעד הסעיף הזה שהמועצה תבטיח את הכל

לענף הזה.

אני חושב שימשהו נכון בדעיונו של חבר הכנסת איכילוב, אבל אולי צריך למצוא נוסח האוסר שהמועצה לא תתפוך את העניין למונופול.

מ. איכילוב:

ביחס לרישא של הסעיף: המועצה מוסמכת לעשות כל פעולה לשם מילוי תפקידיה.

היו"ר ב. אבניאל:

אין לנו כל צורך לשנות את זה. זה עניין של ההסתייגות שלך.

מ. אונגאר:

ה ח ל ט ה

הרישא - נתקבלה.

הסתייגות לחבר הכנסת אולמרט.

ובלבד ששום דבר לא יתפרש כמקנה זכות בלעדית לקניה או למכירה של הדברים הללו.

מ. הנגבי:

ה ח ל ט ה

הנוסח המוצע - נתקבל.

הסתייגות לחבר הכנסת אונגאר.

ס ע י פ

קיימות שתי הצעות. אחת להשאיר את הנוסח הקיים, השניה למחוק לגמרי את הסעיף, מכיוון שבנוסח הקודם כבר החלטנו על הקמת קרן מחקר וקרן גידול וקידום היצוא.

היו"ר ב. אבניאל:

הצעה שלישיית שלי, האומרת: המועצה רשאית להקים קרן לשם קידום ומחקר בענף, ורשאית לשם מטרה זו להטיל היטל או להוריד אחוז אחד מהיצרנים, לשם מטרה זו.

מ. אולמרט:

לאחר בירור נוסף, יש לי הרושם שאנו יכולים פה לקבל את הנוסח שהחלטנו עליו, אלא ששם היא רשאית לזכות ופה זה אחד מתפקידיה. נעתיק את הנוסח המדוייק שקיבלנו קודם, מסמכותה להטיל קרן מחקר, קרן לגידול וקידום היצוא.

היו"ר ב. אבניאל:

אני בעד למחוק. זו הסתייגות. אחר כך אצטרף לאחת ההצעות.

ע. איכילוב:

אנו רואים כהכרחי שהמועצה תוכל להקים מפעלים. אם המועצה באי שור השום תחליט שיש צורך להקים מפעל מסויים, אסור לה להקים את המפעל הזה?

מ. ברגר:

ה צ ב ע ה

מי בעד השארת הסעיף - לא נתקבל.

הסתייגות לחבר הכנסת אונגאר.
הסתייגות לנציגי הממשלה.

הצעתי היא: "להקמת מפעלים למחקר, לעידוד הגידול, לקידום היצוא, ולנהל קרנוול למטרות אלה.

היו"ר ב. אבניאל:

ה צ ב ה

ברוב של 5 קולות נגד 4 קולות
נתקבלה הצעת חבר הכנסת אבניאל.

מ. אולמרט: אני מציע: "לשם קידום הענף והיצוא, ולשם מחקר, רשאית המועצה להקים קרן שהממוצע בסיכום יהיה של אחוז אחד מהשיווק".

ה צ ב ה

הצעת חבר הכנסת אולמרט - לא נתקבלה.

ס ע י ה (3)

א ו ש ר

ס ע י ה (4)

א. תלמי: אני לא מבינה את פירוש המלים: "באמצעות קבלנים מורשים".

ש. שורש: אני מציע להוסיף: "או משווקים".

ד"ר פישלר: ההסבר הוא, שהמועצה לא יכולה להתעסק ולעסוק עם המגדלים ישר. זה בלתי אפשרי. איך לתת, ולמי לתת, ובאיזה תנאים לתת את המקדמות הללו, את זה קובעת המועצה. היות ובמועצה נמצאים עשרה מגדלים או יצרניים, הם קובעים את זה.

מ. אבניאל: אני מציע להוסיף את המלים: "באמצעות קבלנים מורשים", ואתם יחד תמצאו את הדרך.

מ. אולמרט: הדבר הזה לא מתקבל על הדעת. אין להכניס את זה בשום אופן לחוק. אפשר על ידי המועצה באמצעות הבניים לבצע את זה. יש רישום. לדעתי יש למחוק זאת.

ע. איכילוב: אני בעד מתן מקדמות למגדלים. אני בעד מחיקת על ידי מי. קבלת הלוואות - נתתי לה סמכות. מתן הלוואות לפעולות שבתחום תפקידיה - אני מציע למחוק.

היו"ר ב. אבניאל: אני מציע: "מתן מקדמות למגדלים, וכן לסייע בכל דרך למימון ענף אגוזי אדמה".

ש. שורש: אני רוצה ניסוח שלא ישתמע ממנו שהמועצה צריכה את המקדמות לתת באופן ישר. היא בעצמה. אני בעד מחיקת המלים "באמצעות קבלנים מורשים" לא רק בדרך זו. אני מציע תוספת: "ובכל דרך שהיא תמצא לנכון". זה נקרא שהיא לא מוגבלת לתת את זה בעצמה.

ה צ ב ה

הנוסחה הראשון - מתן מקדמות...
הנוסחה השניה - להשמיט את המלים
"מתן הלוואות" - לא נתקבלה.

ע. איכילוב: אני שומר לי את זכות ההסתייגות.